03.04.2018 г. / 11:26:59

Вяра

Велики вторник

"**И** тъй, бдете; защото не знаете ни деня, ни часа, в който Човешкият Син ще дойде" (Мат. 25:13)

(Евангелско чтение: на утрената Мат. 22:15-23:39; на литургията Мат. 24:36-26:2).

Притча за десетте мъдри девици. Фрагмент от стара стенопис. Косово, Сърбия

Велики вторник е ден за поучения и последни нравствени наставления: Господ Иисус Христос ни дава пример как да благотворим - не да даваме от излишъка си за тази цел, а като бедната вдовица да отделим от последните си материални

средства.

Когато говори за приближаването на дните на борба и изпитание, Христос разказва за десетте мъдри девици, които били винаги готови да посрещнат Спасителя (Мат.25:1-13). Напомня ни, че трябва "да бодърстваме и да не униваме", и да държим светилниците си запалени в очакване на Божествения Жених. Затова на Велики вторник Църквата пее:

Ето младоженецът иде в полунощ, и блажен е тоя раб, когото намери буден, а недостоен е оня, когото намери безгрижен. Прочее, внимавай, душо моя, да не те налегне сън, та да бъдеш предадена на смърт и да останеш вън пред затворените врати на Царството, но опомни се и възкликни: свят, свят, свят си, Боже, заради Богородица помилуй нас!

''Светило за тялото е окото'' (Мат. 6:22), казва Господ, т.е. непомраченото човешко сърце и душа, а '"маслото е милостинята или всичките ни добри дела" (св. Йоан Златоуст). Живеейки добродетелно, със страх Божи и упование в Господа, ще бъдем готови да посрещнем Спасителя и да влезем в брачния чертог – Небесното царство.

Църквата ни припомня също притчата за талантите (Мат. 25:14-30) и ни приканя да се трудим и да усъвършенстваме способностите, с които Бог ни е дарувал.

После следват пророчества за съдбата на град Йерусалими за последните дни при Второто пришествие Господне (Мат. 25:31-46, Марк 13:1-31, Лук. 21:5-38).

Тропарь на Великий Вторник

глас 8

Се Жени́х гряде́т в полу́нощи,/ и блаже́н раб, Его́же обря́щет бдя́ща,/ недосто́ин же па́ки, Его́же обря́щет унива́юща. Блюди́

у́бо, душе́ моя́,/ не сно́м отяготи́ся,/ да не сме́рти пре́дана бу́деши,/ и Ца́рствия вне затвори́шися,/ но воспряни́ зову́щи:/ Свят, Свят, Свят еси́, Бо́же,// Богоро́дицею поми́луй нас.

Кондак на Великий Вторник

глас 2

Час душе́ конца́ помы́сливши,/ и посече́ния смоко́вницы убоя́вшися,/ да́нный тебе́ тала́нт трудолю́бно де́лай, окая́нная,/ бо́дрствующи и зову́щи:// да не пребу́дем вне черто́га Христо́ва.

ВЕЛИКИ ВТОРНИК, ЗА ДЕСЕТЕ ДЕВИЦИ

Пристигна младоженецът, и готовите влязоха с него на сватбата, и вратата се затвориха.

(Мат. 25:10)

Благослови, отче!

Благочестиви християни! Днес евангелската притча ни припомня за десетте евангелски девици, които били поканени на сватба, но не всички получили еднаква чест. Защото петте били мъдри и щом чули глас посред нощ, че сватбата иде, понеже имали масло, запалили светилниците си, посрещнали сватбата и влезли с младоженеца. А другите пет били неразумни. Като чули глас посред нощ, че сватбата идва, понеже нямали масло да си запалят светилниците, отишли едва тогава да търсят масло, но докато намерят, младоженецът влязъл у дома си и портите се затворили. После неразумните девици дошли, плачели пред портите и казвали: „Господи, Господи, отвори ни!“. А той им рекъл: „Не ви познавам. Вървете си“. Християни, видяхте ли как закъснялото плакане остана без полза? Но слушайте, за да разберете какво означава тази притча. Нощта е тукашният живот, маслото са нашите добродетели, светилниците са нашата гореща вяра и

чиста съвест, младоженецът е Иисус Христос, девиците са нашите души, сватбата е Второто Христово пришествие, а портите са вратите на Небесното царство. Но слушайте да ви кажа, как се затварят вратите на Небесното царство и как се отварят.

Вратите на Небесното царство се затварят за човека заради лошите му дела, на които той се е научил от малък и не може да се откаже от тях. За това трябва да се пазим от малки и да изкореняваме злото своевременно. Защото една болест не се ли лекува навреме, след това става нелечима. Както казва пророк Давид: *„Ето, нечестивият зачена неправда, носи злоба и роди си лъжа.*“ (Пс. 7:15). Тоест човек от лошите навици зачева болест (грешна мисъл), а после ражда беззаконие и не го е грижа за нищо. Тук ясно се вижда какво задължение имат родителите да наставляват децата си на страх Божий от малки, защото възпитанието е основа и благополучие на нашия живот. Детето от най-ранна възраст може да се научи и на зло, и на добро. Ако едно дете не се научи от малко на труд, на Закон Божий и на почтеност, след това става, като тръстика, която се люлее от всеки вятър.

Небесните врати се затварят заради телесното удоволствие, когато човек не мисли за онзи свят, а денем и нощем гледа само светското веселие.

Затварят се заради невъздържанието. Защото, когато сърцето е претоварено с храна и умът е помрачен от парите и пиянството, тогава човек не може да види нито Бога, нито пътя, по който върви. За такова невъздържание отпаднаха Адам и Ева и си затвориха райските врати. За това Христос казва: *„Прочее, внимавайте над себе си, да не би сърцата ви да бъдат отегчавани с преяждане, пиянство и житейски грижи, и да ви застигне оня ден внезапно;*“ (Лук. 21: 34).

Затварят се заради високото мнение за себе си. Защото

човек много се лъже от високоумието си: не слуша Свещеното Писание, не вярва на истината, не поправя живота си и остава извън небесните палати.

Затварят се заради незнанието и глупостта. Защото който не знае нещо, той няма и желание за него, а който е глупав, той вярва на еретиците и празноверците и няма желание за вечните блага.

Затварят се и заради липсата на покаяние. Защото Бог ще рече на неразкаяните грешници: „Махнете се от Мене всички, които сте вършили беззаконие и нямате никаква добродетел“.

Небесните двери се отварят пред човека заради добрите му дела, заради покаянието му, когато не се бави в греховете, а бързо тича към покаяние с молитви, бдение и размишляване.

Отварят се с пост и въздържание. Защото колкото по малко яде човек, толкова по-лека става душата му и умът му по-бистър от изпарилите се питиета.

Отварят се със смирение, когато Христос представи на апостолите, едно малко и кротко дете и рече: *„Ако се не обърнете и не станете като деца, няма да влезете в царството небесно; и тъй, който се смири като това дете, той е по-голям в царството небесно;“* (Мат. 18: 3, 4).

Отварят се с вяра, както всички светии ги отвориха. Тази вяра ни дава кръщението, покаянието и причастието, като ключ, за да си отворим небесната врата. Защото Сам Христос, преди да се възнесе, каза: "*Отсега ще виждате небето отворено*" (Иоан. 1:51).

Християни! Запалете и вие светилниците си с вяра и добри дела и идете на това радостно веселие, за да се радвате и да царувате. Вратите са отворени, трапезата е сложена, ангелите стоят, праведните души ни чакат и Сам Бог ще ни приеме на

ръцете Си. Но знайте, че там няма да влезе никой грешник, докато не премине през покаянието, което ще му отвори вратата на Небесното царство с помощта на нашия Господ Иисус Христос. Нему слава във вечните векове, Амин.

---

buditeli.info © 2017